

[Melchior.]

kun lyttede til lyden, kunne man næsten blive grebet og sige: det dér må vi sikkert have, når det kan bringe en mand op på de højder. Men det er bare så urealistisk at holde poetiske taler her, for der blev f. eks. ikke nævnt noget om, at den person, der tjener 80.000 kr., hvis han får samme ørebeløb pr. effektiv arbejdstime i dyrtidsregulering som den, der tjener 40.000 kr., kommer af med mere i skat end ham, der tjener 40.000 kr., og så vil det altså blive et forsøg på retfærdighed, som bare skaber ny uretfærdighed. Hr. Palle Simonsen har her nævnt en hel række andre omstændigheder, der må drages med ind i overvejelser af den slags.

Det er altså ikke så nemt at reformere verden, som fremskridtspartiet engang imellem tror. Det er da muligt, at jeg, hvis jeg blev udnævnt til diktator i dette land i 14 dage, blandt en række forordninger ville afskaffe tjenestemandssystemet, men til held for landet og for mig selv vil det ikke ske, for man kan ikke bare sådan hugge ned for fode og tro, at man kommer med en patentmedicin, som med ét slag kan ændre i rigtig retning alt det, som andre, der er gået før os, og som også har haft hengivenhed i tingene, og som også har haft forstand og hensigt, har lavet.

I det hele taget må man passe på med denne hetz mod de offentligt ansatte. Det må erindres, at de pågældende — og så er det ligegyldigt, om de er ansat i stat, amt eller kommune — blot er gået ind på nogle vilkår, der er blevet budt dem. Lad der så være urimeligheder, men man kan ikke ensidigt i et tosidigt forhold bebrejde den ene part, at den har modtaget stillinger, når den udfyldte de kvalifikationer, som der blev stillet krav om, og til gengæld modtog den modydelse fra det offentliges side, som denne stilling altså indebærer ifølge vedtagelser, som også dette ting har ansvar for. Det kan vi ikke ensidigt kommanderende komme og gøre indhug i.

Jeg hilser med tilfredshed på mit partis vegne, at finansministeren er i gang med de forhandlinger, som vi også i et netop i dag af vort parti fremsat forslag — det har nr. XIV — har foreslået. Men det er karakteristisk, at hvor fremskridtspartiet siger, at folkettinget „pålægger“, siger vi, at folkettinget „opfordrer“, og lidt senere siger vi „med

det formål at opnå“. Vi synes altså, at den forhandling, der må være det eneste rimelige mellem to selvstændige og ligeberettigede parter, den må have sit frie forløb, og vi kan ikke ved indgreb fra folkettinget og ved påbud over for regeringen tillade os at komme med kommandoer, som vi ved er urealistiske. Jeg kan derfor ikke på centrum-demokraternes vegne tilsige støtte til forslaget, selv om vi er enige med forslagsstillerne i, at der er ting, der kan og bør forbedres.

Morten Lange (SF):

Forslagets bemærkninger er af en sådan art, at folketingets forretningsorden næppe tillader mig at gøre fuld retfærdighed over for dem, og derfor skal jeg gå stiltædigt hen over de dele. Men nu da spørgsmålet om lønninger er rejst, vil jeg gerne komme med nogle lidt mere principielle bemærkninger.

Det har været en gennemgående bemærkning, at folketinget naturligvis ikke skal blande sig i de frie lønforhandlinger. Jeg må stiltædigt sige, at det gør regeringen jo dog i øjeblikket relativt kraftigt, både hvad angår afslutningstider og også hvad angår visse ideer om, hvorledes de retteligt burde ende. Men selv om vi respekterer disse frie forhandlingsregler, hvad vi af gode grunde gør, er der dog grund til at nævne, at spørgsmål om mere dybtgående reguleringer af tjenestemandslønninger er lovgivningsanliggender, som vi naturligvis med rimelighed kan udtale os om her, og ændringer af den størrelse, som foreligger i det forslag, vi har til behandling i dag, vil naturligvis være temmelig håbløse uden et underliggende lovgivningsinitiativ.

På denne baggrund synes jeg det kan være rimeligt at sige nogle få bemærkninger om, hvad socialistisk folkeparti mener om lønsystemer i det hele taget, og hvilke tanker vi gør os. Det er jo et vanskeligt område, og vi tror da ikke, at vi har patentløsninger, vi kan lægge frem, som klarer alle problemerne, men jeg vil gerne pege på nogle muligheder, som ligger undervejs.

Jeg skal først nævne, at når sagen overhovedet diskuteres så meget, er det, fordi der er et alvorligt spring imellem lønreguleringer på LO-området og bogstavelig talt alle andre lønninger i Danmark. Næsten alle andre steder har man valgt en form